

مزد کارگر: هر شهر یک نرخ!

دستمزد منطقه‌ای؛ راه حل داخلی یا جهانی؟

در بسیاری از کشورهای جهان، میزان دستمزد با منطقه‌ای که کارگر در آن ساکن است، نسبت مستقیم دارد. به عنوان مثال در ایالات متحده، حداقل دستمزد در هر ایالت متفاوت بوده و دولت فدرال هر سال کف دستمزد را مشخص می‌کند. مثلاً کارگری که در ایالت کالیفرنیا ساعتی ۱۲ دلار حقوق می‌گیرد، ممکن است بتواند در ایالت نوادا یا نیویورک این عدد را به ساعتی ۱۵ دلار برساند. به همین دلیل کوچ کردن برای کار بین ایالات مختلف در آمریکا امری بسیار مرسوم است. نکته‌ای که در اینجا باید به آن توجه کرد این است که ایالت‌ها در آمریکا در بسیاری از امور خودگردان هستند و جز در مسأله پول ملی، سیاست خارجی و ارتش، در مورد دیگر مسائل داخلی در خود ایالت تصمیم‌گیری می‌شود؛ مسأله‌ای که شاید بتوان آن را دلیلی برای فهم دستمزد منطقه‌ای در آمریکا دانست.

گزارش

خاکسپاری کارگران کشته‌شده توسط داعش

پیکر ۱۱ کارگر معدنچی کشته شده توسط داعش به خاک سپرده شد. این گروه توسط افراد مسلح وابسته به داعش ربوده و قتل و عام شده بودند. تصاویر منتشر شده از اجساد می‌دهد اعضای این گروه ترورستی چشم‌های کارگران را بسته و دست‌های آنان را در پشت سرشان مهار کرده بودند. معترضان معتقدند، دولت پاکستان باید خانواده‌های کارگران شیعه کشته شده را تحت پوشش حمایتی خود قرار دهد. عمران خان (نخست‌وزیر پاکستان) از شیعیان معترض در خواست کرد تا به تشییع کشته‌شدگان رضایت دهند. نخست‌وزیر این کشور، گروهی از وزرا و مقامات ارشد را برای مذاکره با جامعه هزاره به بلوچستان پاکستان فرستاد. سوگواران بر آن شدند تا با مراسم تدفین موافقت کنند. همچنین این مقام پاکستانی قول داده به مطابقت آن‌ها رسیدگی خواهد کرد.

موسی حسن‌وند

روزنامه‌نگار

حداقل دستمزد فدرال در ایالات متحده ۷٫۲۵ دلار در ساعت است. یعنی حداقل در آمد ماهانه توسط دولت ایالات متحده حدود هزار و ۲۰۰ دلار محاسبه شده است. البته کیست که نداند هزینه‌های زندگی در این کشور عددی بسیار بزرگتر از چیزی است که دولت مشخص می‌کند، اما تفاوت اینجاست که این عدد «حداقل» دستمزد ساعتی در ایالات متحده است. ایالت‌ها و بعضی از شهرها، رأساً حداقل دستمزد را تعیین می‌کنند تا به توسعه زندگی شهروندان‌شان کمک کنند. گرچه این کار کمک می‌کند که حقوق‌بگیران بتوانند به زندگی ادامه دهند، اما حتی این اتفاق هم در بسیاری از ایالت‌ها نمی‌افتد. طبق گزارش‌ها حتی در شهرها و ایالت‌هایی که حداقل دستمزد را افزایش می‌دهند، این عدد (که توسط دولت‌های محلی افزایش داده می‌شود) تقریباً هیچگاه به سطح هزینه‌های حداقلی زندگی نمی‌رسد.

آمریکا

در آمریکا دستمزد منطقه‌ای (Regional Wage) ابزاری برای رقابت کاهشی در حقوق کارگران در ایالت‌های جنوبی بود. سپس وقتی برای اولین بار در سال ۱۹۳۸ «حداقل دستمزد» در آمریکا به صورت فدرال به رسمیت شناخته شد، ایالت‌های جنوبی بیشترین مقاومت را در برابر این قانون انجام دادند. این ایالت‌ها که اصطلاحاً «کشاورزی» بودند، در مقابل ایالت‌های شمالی که اصطلاحاً «صنعتی» بودند، نرخ بسیار پایین‌تری برای دستمزد پرداخت می‌کردند. این حداقل دستمزد بیشتر در ایالت‌های جنوبی مورد استفاده قرار می‌گرفت؛ اما همین حداقل دستمزد، بعدها باعث شد اتحادیه‌های کارگری (که در غرب از قدرت بالایی برخوردار هستند) بتوانند در مذاکرات با کارفرمایان دست بالاتر را داشته و در ایالت‌ها و مناطقی که اتحادیه و سندیکای قوی وجود داشت، دستمزد کارگران بسیار بالاتر از حداقل مزد فدرال تعیین شد. در واقع همان‌طور که ذکر شد، دستمزد فدرال همیشه نشان‌دهنده کمترین میزان حقوق یک کارگر است.

حداقل دستمزد فدرال در ایالات متحده ۷٫۲۵ دلار در ساعت است. یعنی حداقل در آمد ماهانه توسط دولت ایالات متحده حدود هزار و ۲۰۰ دلار محاسبه شده است. البته کیست که نداند هزینه‌های زندگی در این کشور عددی بسیار بزرگتر از چیزی است که دولت مشخص می‌کند، اما تفاوت اینجاست که این عدد «حداقل» دستمزد ساعتی در ایالات متحده است. ایالت‌ها و بعضی از شهرها، رأساً حداقل دستمزد را تعیین می‌کنند تا به توسعه زندگی شهروندان‌شان کمک کنند. گرچه این کار کمک می‌کند که حقوق‌بگیران بتوانند به زندگی ادامه دهند، اما حتی این اتفاق هم در بسیاری از ایالت‌ها نمی‌افتد. طبق گزارش‌ها حتی در شهرها و ایالت‌هایی که حداقل دستمزد را افزایش می‌دهند، این عدد (که توسط دولت‌های محلی افزایش داده می‌شود) تقریباً هیچگاه به سطح هزینه‌های حداقلی زندگی نمی‌رسد.

به عنوان مثال شما در ویرجینیا با حداقل دستمزد (۷٫۲۵ دلار) برای پرداخت اجاره یک آپارتمان یک خوابه هزار و ۱۰۰ دلاری باید حدود ۳۸ ساعت در هفته (با حداقل دستمزد) کار کنید. البته ممکن است شما ساکن سانفرانسیسکو باشید. در این صورت به دلیل خاص بودن شهر می‌توانید روی حداقل ساعتی ۱۶٫۰۷ دلار حساب کنید. البته نکته اینجاست که این شهر به همان دلایل شهر گران‌تری به حساب می‌آید؛ آنقدر گران که شاید فقط بسیاری از پولدارها تمایل داشته باشند که در این شهر زندگی کنند. برای همین اجاره همان آپارتمان با همان متر اژ اینجا برای شما دو و نیم برابر آب می‌خورد. یعنی باید حدود ۲ هزار و ۵۰۰ دلار پول بدهید و این معادل ۳۸ ساعت کار در هفته با حداقل دستمزد است! البته شهری مانند فیلادلفیا هم هست که در عین زیبایی، جای خوبی برای زندگی محسوب می‌شود. در این شهر با توجه به دستمزد حداقلی فدرال برای اجاره یک خانه با یک اتاق خواب باید ۳۳ ساعت کار کنید اما به طور کلی وضعیت طوری شکل گرفته که برای داشتن حداقل‌ها (در هر شهر و ایالتی) باید بین ۳۰ تا ۴۰ ساعت در هفته کار کرد.

اروپا

در انگلستان وضعیت بهتر از آمریکاست. در این کشور هر سال هزینه‌ها و دستمزد کارگران به طور مستقل محاسبه می‌شود تا هزینه واقعی زندگی را تأمین کند. فراموش نکنیم یکی از دو حزب اصلی و قدرتمند در انگلستان حزب کارگر است که و البته رسانه‌ای مانند بی‌بی‌سی هم معمولاً به حمایت از این حزب می‌پردازد. نرخ‌های دستمزد، سالانه توسط کمیسیون دستمزد، بر اساس بهترین شواهد موجود در مورد استانداردهای زندگی در لندن و انگلیس محاسبه می‌شود. همچنین سید کالا از استانداردها حداقل در آمد استفاده می‌کند تا هزینه‌های زندگی روزمره را از طریق توافق عمومی شناسایی کند. در حال حاضر حداقل دستمزد یک کارگر برای زندگی در لندن ۱۰٫۸۵ پوند در ساعت است که این شامل تمام بخش‌های شهر لندن (و حومه) می‌شود.

آسیا

در قاره کهن هم در اغلب کشورها وضعیت به همان شکل دستمزد منطقه‌ای است. در چین بسته به استان‌ها و شهرها دستمزد متفاوت است. مناطق چین معمولاً برای همگام شدن با افزایش هزینه‌های زندگی ترجیح می‌دهند حداقل دستمزد را افزایش دهند، بنابراین سایر مناطق نیز ممکن است در اواخر امسال استانداردهای مزدی خود را تنظیم کنند. در سال ۲۰۲۰ با توجه به همه‌گیری ویروس کرونا، افزایش دستمزد کمتر از حد معمول رشد داشته که البته در همه موارد احتمالاً نرخ رشد به همین آramی بوده، اما جنگ تجاری آمریکا و چین باعث شد این موضوع نتواند دوام زیادی داشته باشد و به زودی ما شاهد نرخ‌های بالاتری برای حداقل دستمزد خواهیم بود. در حال حاضر، بالاترین کف دستمزد در مناطقی از استان‌های گوانگدونگ، جیانگ‌سو و ژجیانگ است که همگی در حدود ۲۸۹ دلار در ماه می‌چرخد. البته بالاترین دستمزد در چین متعلق به شهر شانگهای است با ۳۵۸ دلار در ماه و پس از آن شنزن و یکن با ماهانه ۳۱۸ دلار رده دوم می‌ایستند. البته توجه کنید که این حداقل دستمزد است که با توجه به هزینه‌های ماهانه توسط دولت‌ها تنظیم می‌شود. احتمالاً

با تبدیل این عدد به دلار می‌توان دریافت که حداقل دستمزد معادل ۱۴ دلار آمریکاست؛ عددی حدوداً دوبرابر کف دستمزد در ایالات متحده و البته وضعیت بیمه و سلامت و رفاه اجتماعی هم که قابل قیاس با آمریکا نیست. در شهرهایی غیر از لندن نیز دستمزد قرار است به ساعتی ۹٫۵۰ پوند برسد که به نظر عادلانه‌تر است. در آلمان - دیگر قدرت اقتصادی اروپا - این عدد از حدود ۱۱ دلار (۹٫۳۵ یورو) شروع می‌شود. این یعنی برای افرادی که ۴۰ ساعت در هفته (استاندارد) با حداقل حقوق کار می‌کنند، در آمدی معادل هزار و ۵۹۲ یورو (پیش از کسر مالیات) قابل پیش‌بینی است. با توجه به هزینه‌های زندگی در کشور آلمان این عدد احتمالاً کفاف زندگی یک نفر را می‌دهد. البته دولت اعلام کرده برخی از گروه‌ها تا ۱۲ یورو در ساعت هم می‌توانند دستمزد بگیرند که

البته منوط به محل و نوع استخدام نیز هست. سطح حداقل دستمزد کارگران پیمانی و موقت در آلمان متفاوت است، اما حداقل دستمزدی که توسط دولت مشخص شده برای همه کارمندان (شامل کارگران خارجی، نیمه‌وقت، کارآموزانی که حقوق می‌گیرند و افرادی که در یک دوره آزمایشی کار می‌کنند) اعمال می‌شود. البته اضافه‌کاری نیز باید در همان سطح پرداخت شود. در سال ۲۰۱۸ حداقل دستمزد در آلمان غربی ۹٫۴۷ یورو و در شرق آلمان ساعتی ۹٫۲۷ یورو بود که این مسأله نشان می‌دهد در آلمان هم دستمزد منطقه‌ای رعایت می‌شود. البته لازم به ذکر است بهترین دستمزد اتحادیه اروپا را لوکزامبورگ با حداقل ۱۵ دلار می‌دهد و بدترین کشور اروپا هم برای کار کردن بلغارستان است که حداقل دستمزد در آنجا از ۲٫۵ دلار شروع می‌شود.

تغییر می‌کند و هفت منطقه از جمله آکیتا، توتوری، کوچی، ساگا و اوکیناوا با حدود ۷٫۶ دلار (۷۹۲ ین) کمترین دستمزد را در ژاپن پرداخت می‌کنند. در ویتنام دولت این کشور مقرر کرده که شرکت‌ها مجاز به پرداخت حقوق پایین‌تر از آنچه دولت مشخص کرده به کارگران ساده نیستند. طبق گفته وزارت کار و بینام، معلولان حداقل ۷ درصد بیشتر از آنچه دولت به عنوان کف حقوق معین کرده را دریافت می‌کنند. همچنین دولت این کشور چهار منطقه را برای تعیین مقدار دستمزد در نظر می‌گیرد. منطقه اول شامل مناطق شهری و حومه‌ای هانوی (پایتخت) و ههای فونگ در شمال و مناطق شهری و حومه شهر هوشی مین و استان‌های همسایه آن دونگ‌نای، بین‌دونگ و باریا‌وونگ تاو در جنوب است. منطقه دوم شامل حومه هانوی و شهر هوشی مین و همچنین دیگر شهرهای بزرگ و متوسط در سراسر ویتنام مانند دانانگ، نهاترانگ و کنتو است. منطقه سوم شامل شهرهای استانی کوچک‌تر و نواحی حومه شهر و منطقه چهارم شامل تمام مناطق باقیمانده از جمله مناطق روستایی و کوهستانی کم‌توسعه‌یافته و کم‌جمعیت ویتنام است.

در چین هزینه‌ها مثل آمریکا با انگلستان بالا نیست. پایین‌ترین حداقل دستمزد در برخی مناطق روستایی لیائونینگ هم حدود ۱۶۲ تا ۱۶۶ دلار تخمین زده می‌شود که حدود یک دوم بالاترین کف دستمزد است. چین تلاش می‌کند از جمع کشورهای نابرابر در آمدی خارج شود و نسبت عادلانه‌تری بین درآمدهای شهروندان‌اش برقرار کند. در ژاپن دستمزد حداقلی برای هر ساعت کار معادل ۸٫۷۵ دلار (۹۰۲ ین) برآورد شده است. شورای مرکزی حداقل دستمزد که به وزیر کار مشاوره می‌دهد، با اشاره به عواقب اقتصادی ناشی از همه‌گیری ویروس کرونا، توصیه کرده که دولت ژاپن حداقل دستمزد را بدون تغییر نگه دارد. ایسن وزارتخانه گفته برخی از ادارات دولتی در استان‌های ژاپن برای جلوگیری از خروج نیروی کار دستمزدها را افزایش داده‌اند. البته هفت منطقه از جمله توکیو که قبلاً بالاترین حداقل دستمزد ساعتی را داشت، فعلاً همان مقدار قبلی را ثابت نگه داشته است. توکیو همچنان بالاترین حداقل دستمزد یعنی ۹٫۸ دلار در ساعت (۱۰۱۳ ین) را خواهد داشت. البته در ژاپن هم دستمزد به صورت منطقه‌ای